

der bliver for stor disharmoni mellem de forskellige straffebestemmelser.

For at imødegå dette lægges der i beslutningsforslaget fra CD op til, at regeringen skal tage samtlige bestemmelser i straffeloven om vold, trusler om vold eller anden tvangsmæssig krænkelse af det menneskelige legeme op til overvejelse med henblik på at fastsætte minimumsrammer, men det er jo netop en sådan samlet gennemgang af straffesatserne, Straffelovrådet er i færd med at foretage, og det er jo ikke nogen helt lille opgave.

Sammenfattende er det altså regeringens opfattelse, at der ikke er noget påtrængende behov for nye straffeskærper på voldsområdet. Der er allerede taget en lang række initiativer på området, både med hensyn til skærper og også i forhold til forebyggelse, og i forhold til resten af Europa er vi på ingen måde bagud med hensyn til at idømme frihedsstraf for vold. Vi bør derfor afvente Straffelovrådets betænkning, inden der eventuelt gennemføres vidtgående principielle ændringer af straffeloven.

For så vidt angår straffen for voldtægt, mener jeg, vi bør afvente Rigsadvokatens redegørelse om udviklingen i strafniveauet, som vil foreligge her inden årets udgang. Når den foreligger, bliver der lejlighed til at tage stilling til, om der er behov for nye initiativer fra Folketinget på dette område.

Regeringen kan på det grundlag ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Henrik Sass Larsen (S):

I Socialdemokratiet er vi enige med forslagsstillerne i, at der skal slås hårdt og konsekvent ned på voldsforbrydelser, og især hvad angår de groveste voldsforbrydelser. Derfor har vi også gang på gang fremsat og gennemført stramminger på området, senest i forbindelse med volds pakken i 1997, og i Socialdemokratiet er vi til og med særlig meget opmærksomme på at bekæmpe årsagerne til voldsforbrydelser. Derfor har vi også gennemført tiltag efter tiltag for at dæmpe op for problemerne med disse metoder.

CD's forslag sigter imidlertid ikke kun på de grove voldsforbrydelser eller på at bekæmpe årsagerne til voldskriminaliteten, men også på de mildere tilfælde af voldskriminalitet, hvor CD altså ønsker en minimumsstrafferamme.

Indledningsvis skal det konstateres, at vi i Danmark faktisk straffer meget hårdt for voldsforbrydelser. Internationalt ligger vi i toppen i Europa, og generelt er det tendensen i straffesy-

stemet, at man går bort fra minimumsstrafferammer.

Spørgsmålet er f.eks., om vi for de mildere overtrædelser, hvor alvorligt det end kan være for den enkelte, vil være tjent med at udstikke en minimumsstraf. Typen af lovovertrædelser i den her ende af voldspektret dækker over et meget vidt spektrum af handlinger, og netop muligheden for at graduere dommene er vel ret så afgørende for retsfølelse.

Hvis CD's forslag blev gennemført, er vi bange for, at små forseelser ville blive straffet unødigt hårdt og dermed medvirke til, at straffesystemet bliver uretfærdigt.

Men som sagt er Straffelovrådet i gang med et større udredningsarbejde vedrørende straffesatserne, hvor vi så ved senere lejlighed får mulighed for at drøfte, om der skal yderligere stramminger og tiltag til for at dæmpe op for voldskriminaliteten, bl.a. som de af CD foreslåede tiltag.

Hvad angår den del af beslutningsforslaget, som omhandler minimumsstraf for voldtægt, er vi i Socialdemokratiet utrolig glade for, at justitsministeren har taget et hurtigt initiativ og bedt Rigsadvokaten om at undersøge, hvorfor der tilsyneladende er sket et fald i strafudmålingen. Vi vil fra Socialdemokratiets side understrege, at det absolut ikke er noget ønske fra vores side, at voldtægt skal straffes mildere, men vi afventer nu forklaringen fra Rigsadvokaten.

På baggrund af de her bemærkninger, skal jeg meddele, at Socialdemokratiet ikke kan støtte CD's forslag.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Med dette forslag ønsker forslagsstillerne at hæve straffen for vold og voldtægt. Det fremgår af bemærkningerne.

Der er jo en meget stor folkelig interesse omkring vold og voldtægtsforbrydelser, og det er jo ganske naturligt. Vold og voldtægt er de forbrydelser, der mest af alt krænker det enkelte menneskes integritet. Det drejer sig om noget så vigtigt som det enkelte menneskes frihed, værdighed og tryghed.

I Vestre prioriterer vi meget højt, at borgerne skal kunne færdes trygt på gader og stræder uden at være bange for at blive slået ned eller voldtaget. Det er statsmagtens opgave at sikre borgerne denne tryghed, og det gøres ikke blot ved, at vi bliver ved med at tale om opsøgende arbejde og kriminalpræventive foranstaltning-